

НЕБЕСНА КНИЖКА

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 7(111)
01.08.2022 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

14 серпня ми відзначаємо свято Преображення нашого Господа Ісуса Христа. Ця пам'ятна та велична подія відбулася на горі Фавор, куди одного дня Ісус зійшов із трьома апостолами, щоб помолитися. Коли Христос молився, Він раптово преобразився, – вигляд Його обличчя змінився на славний божественний, а одяг став блискуче-білим та сяючим. Апостоли побачили Христа у Його Божественній славі, таким, яким Він насправді був, – Богом у людському тілі. Детально ця подія описується в Євангелії від Луки: *«Ісус узяв з Собою Петра, Івана та Якова та й зійшов на гору молитись. Як молився Він, то вигляд обличчя Його змінився, і одежа Його стала білою, блискучою. І ось два мужі розмовляли з ним, а це були Мойсей та Ілля. Вони, явившись у славі, говорили про смерть Його, якої Він мав зазнати в Єрусалимі. А Петро та інші апостоли були обтяжені сном; а пробудившись, побачили вони славу Його та двох мужів, які стояли з Ним. А коли ці мужі розлучились з Ісусом, то Петро сказав до Ісуса: «Наставнику, добре нам тут бути! Ми зробимо тут три намети: один Тобі й Мойсею один, а один – Іллі». І коли він це говорив, то з'явилась хмара та й осінула їх. І налякались вони, як увійшли в хмару. І почувся ось голос із хмари: «Це Син Мій любий, – Його слухайтесь!» А коли цей голос пролунав, то залишився Ісус один...»* (Лк. 9:28–36). Коли Господь спустився із гори, то наказав апостолам нікому не розповідати про цю подію, поки Він не воскресне із мертвих.

Апостолам було дуже добре перебувати у присутності слави Божої, тому вони запропонували Христу зробити три намети, щоб там і залишитися на горі. Слово Боже сповіщає нам, що Преображеного та Прославленого Христа побачать всі люди: як ті, що житимуть того часу на землі, так і всі, що жили раніше, навіть воїни, які розпинали Господа. Але люди будуть поділені на дві категорії, – для одних Христос явиться як Спаситель, а для інших – як Суддя. В Книзі Об'явлення Апостола Івана 1:7–8 написано *«Ось Він іде з хмарами, й побачить Його кожне око і ті, що Його проколоті; і загłosять перед Ним усі роди землі. Так, амінь! «Я – Альфа і Омега, Початок і Кінець», – говорить Господь, Який є, і був, і знову прийде, Вседержитель!»*. Христос є початком історії створення всесвіту, і Він є закінченням його історії. Бог поставив Свого Єдинородного Сина над усім Своїм творінням. За Го-

ПРЕОБРАЖАЙМОСЯ!

спода написано в Слові Божому, що Його очі в тисячу разів яскравіші за сонце. Ніхто з людей не може дивитися на сонце неозброєним оком, бо наші очі не витримують сили його сяйва. Тим більше ніхто з людей не може своїми очима побачити славу Богу і при цьому залишитися живим. Відстань від Сонця до нашої планети складає приблизно 150 млн км, але при цьому влітку нас облікає його проміння. Якщо ж людина наблизиться до цієї зірки, то буде вмиє спалена його променями. Тим більше не може людина наблизитися до Бога, але не через високу температуру, а через нашу людську гріховність. Бог абсолютно святий, тому Божа святість спалює гріх, через те грішна людина не може увійти в присутність Божу. Але Божий Син Ісус Христос став Посередником між Богом і людьми, Він заступив нас від Божого гніву за наші гріхи. Христос відкрив усім людям шлях до особливого особистого преображення, – із грішників на дітей Божих.

Ми зараз по-особливному потребуємо преображення у всіх сферах: щоб преобразилася наша країна із військової на мирну, щоб преобразилися наші міста із зруйнованих на відбудованих, щоб преобразилися наші життя та сім'ї – із розділених і нещасних на об'єднаних та щасливих, щоб пре-

образилися наші захисники – із пораних та скалічених на здорових, і врешті-решт, щоб преобразилися і наші вороги – із безумних та демонічних на людських, в яких відсутнє бажання руйнувати, знищувати та вбивати. Кожна людина бажає перемін на краще, ніхто не хоче погіршення у житті. Слово Боже закликає нас прагнути до преображення в кращу сторону, щоб змінилося і наше життя: *«І не пристосовуйтеся до віку цього, а перемініться обновленням розуму вашого, щоб довідуватись, що воля Божа добра, приємна і досконала.»* (Рим. 12:2). Як ми можемо преобразитися, тобто, змінюватися? Звісно, що як в кращу, так і в гіршу сторону. У Біблії написано, що *«погані товариства псують добрі звичай.»* (1 Кор. 15:33). Це означає, що коли добропорядна людина стане мати спільність із негідними людьми, то через деякий час і сама стане такою ж. Через те, пильні батьки намагаються слідкувати за своїми дітьми, щоб вони не потрапили у погані компанії. Але у наш час все набагато серйозніше, тому що ми живемо в інформаційний вік, і загрозу несуть не лише погані товариства, але й інформаційні потоки, які ми пропускаємо у свій розум та серце. Ми змінюємося або в кращу, або в гіршу сторону залежно від інформації, яку приймаємо. Якщо весь

час слухати і приймати брехню, то людина стане брехливою, бо буде повторювати те, що постійно чує. Нам незрозуміло, як наші російські сусіди могли наповнитися такою ненавистю до нас, адже ми завжди мали родинні та дружні стосунки одні з одними. Все дуже просто – вони впустили в себе потужний інформаційний потік брехні, який розпалює неприязнь та ненависть. Варто лише згадати відомі твердження пропагандиста фашизму Йозефа Геббельса: «Брехня, сказана сто разів, стає правдою»; «Дайте мені засоби масової інформації, і я з будь-якого народу зроблю стадо свиней». Це все було застосовано фашистами на практиці та привело до загибелі більш як сімдесяті мільйонів людей у 53 країнах світу. Саме тому Христос закликав людей, що увірували в Нього: *«Коли пробуватимете в слові Моєму, то справді ви учнями Моїми будете. І зрозумієте правду, а правда зробить вас вільними!»* (Ів. 8:31–32). Слово Боже звільняє людину не тільки від неправди, але й від влади гріха та диявола. Для того, щоб змінився світ навколо нас, потрібно змінитися нам самим, адже суспільство, в якому ми живемо, складається із кожного з нас.

Принцип преображення дуже простий, – якщо ти будеш слухати Бога, то поступово будеш преобразятися у Його славний образ, тобто, принесеш плоди Духа Святого: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віру. Скажіть, чи приємно жити у такому співтоваристві? Так, звичайно. А якщо людина буде слухати диявола, про якого сказано, що він душолюб від самого початку, то поступово стане схожою на нього і наслідуватиме його дії: неприязнь, жорстокість, ненависть і вбивство.

У нас завжди є два шляхи у житті, – той, що пропонує нам Бог, і той, який нав'язує диявол. Третього, нейтрального шляху, не існує! Якими ми станемо після усіх пережитих жахів війни – милосердними один до одного, чи озвірілими, як наші вороги? На який шлях ми станемо – на шлях любові чи ненависті? Куди ми направимо свої кроки – на гору, ближче до Господа, щоб преобразитися в Його славний образ, чи у яму, яку вирив нам диявол, щоб ми нівечили душі і серця один одному? Важливе рішення потрібно приймати саме зараз, а не потім, оскільки від цього залежатиме наша подальша доля. *«Ми спізнаємо Його; будемо намагатись щораз краще пізнавати Господа! Він же явиться ранньою зорею, і Він прийде до нас, немов дощ, немов пізній дощ, що скроплює землю.»* (Ос. 6:3).

Павліна Снівак

«І СТАЛОСЬ: ЯК ПІДНІМАВ РУКИ МОЙСЕЙ, ТО БРАВ ГОРУ ІЗРАЇЛЬ, А ЯК ОПУСКАВ, БРАВ ГОРУ АМАЛИК» (ВИХ. 17: 11)

Недільне слово капелана сьогодні – у батальйонного священника Олександра Карапетяна.

Читаючи Слово Боже, можемо зустріти в ньому дуже багато історій з життя різних людей. Та їх приклад – це не просто цікава історія для нас. Їхні життя можуть бути прикладом та повчанням: як мені будувати свої відносини з Богом?

Сьогодні в цьому недільному слові капелана пропонуємо поміркувати над тим, як Мойсей та ізраїльський народ зміг захистити себе з Божою допомогою.

Амаликитяни напали в пустелі на ізраїльтян, що стомилися під час мандрування до землі обітованої. Мойсей послав воїнів ізраїльських під керівництвом Ісуса Навина відбивати напад, а сам зійшов на гору молитися з піднесенням рук. Коли стомлені руки його опускалися, і він слабнув у молитві, тоді перемога схилялася на бік ворогів, але коли він з новою силою поновлював молитву, брали верх ізраїльтяни, до моменту остаточної перемоги.

«І сталося, коли Мойсей підіймав свої руки, то перемагав Ізраїль, а коли руки його опускались, то перемагав Амалик. А руки Мойсеєві стали тяжкі. І взяли

вони каменя, і поклали під ним. І сів він на ньому, а Аарон та Хур підтримували руки йому, один із цього боку, а один із того. І були його руки сталі аж до заходу сонця. І переміг Ісус Амалика й народ його вістряем меча» (Вих. 17, 11–13).

Сьогодні наша країна переживає напад. Агресор, який вбиває, грабує та руйнує все навколо, зустрічає рішучий супротив нашого війська. Проте, воїни потребують наших благочестивих молитов. Кожен з нас може, ба, навіть має стати українським Мойсеєм, молитвами якого наше військо виходило б на бій з Божою підтримкою, допомогою та захистом.

В житті багатьох воїнів був момент, коли ситуація, здавалося б, безвихідна. Але в цей момент приходило розуміння, як вийти зі складної ситуації, зберігши життя своє та побратимів. Кожного разу, можливо, молитва лунала десь далеко. Проте, вона була такою важливою, благочестивою і заступницькою.

Духовні люди розуміють, щоб перемога відбувалася на полі бою, потрібно, щоб вона відбулася в молитовній кімнаті. Отже, підсилюймо ж руки молитви за Україну, щоб встояти і перемогти ворога лютого,

який розпочав проти нас свою незаконну, загарбницьку війну.

Не опускаймо свої руки та з новою силою возносимо свої молитви до всемогутнього Бога, який стоїть на чолі нашого славетного війська.

Взято з інтернету, телеграм – канал «Protestant»

ПЕРЕМОГА ВІД ГОСПОДА!

«Коня споряджають перед боєм, але перемога залежить від Господа» (Пр. 21:31)

Хто як не Ізраїль, Богом вибраний народ, краще розуміє це твердження, сказане царем Соломоном. Народ, який приймав безпосередню участь у багатьох битвах за всю історію свого існування на протязі понад чотирьох тисяч років. Ще на початку активних військових дій Божі пророки вже знали, яким буде кінець, про що сповіщали царя. Якщо Ізраїль відступав від Бога живого та робив гріх і неправду, Господь залишав їх на поразку ворогові, але коли вони наворачталися до Нього від злих діянь своїх, тоді і Господь спасав їх і дарував їм великі перемоги.

Від кожного царя в значній мірі залежала доля тієї чи іншої битви та взагалі існування Ізраїлю, як держави в цілому. Чому? Тому що цар безпосередньо впливав на своїх підданих, і кожне царське рішення могло привести народ або до покаяння і перемоги, або до гріху та поразки. Характер поведінки царя був надзвичайно важливим для людей, тому що весь народ спостерігав за діями царя, і вони слідували за ним, навіть якщо їх чекала смерть. Біблія нагадує нам про двох перших царів Ізраїлю, Саула та Давида. Коли Бог відступив від Саула за те, що він згрішив перед Богом і не розкався, прийшов час, коли Він вирішив його погубити руками филистимлян (сучасні палестинці). Звісно, того дня Ізраїль отримав велику поразку від своїх ворогів, тому що цар Ізраїлю загинув, а його військо було знищене.

Зовсім іншу історію ми знаходимо про юного Давида, який ще не став царем та не мав достатньо сил та озброєння, але це не заважало йому отримати велику перемогу. Одного разу, коли филистимляне вирушили на війну з євреями, вони вибрали з-поміж себе найдужчого воїна, щоб зійтися в бою один на один з противником. Це був велетень під три метри зросту, який з дитинства навчений воювати, на ім'я Голіаф. Тоді на все військо Саула напав страх, боявся того Голіафа навіть цар Саул, хоча він сам був вищий на голову за кожного ізраїльтянина.

Хто як не Саул був ідеальним супротивником цьому безбожнику Голіафу, як по фізичним даним, так і за статусом, і весь народ чекав від Саула відваги, натомість він випромінював лише страх, невдачу та поразку. В той час невинувато на лінії фронту з'являється пастушок Давид, якого батько послав до братів його воїнів, щоб принести їм їжу. Коли він узнав, що відбувається, то зголосився вийти проти кремезного воїна в обладунках. На Давиді була звичайна одяга, пастуша сумка з камінням та праща, за допомогою яких він відганяв хижих звірів від отари. Коли Голіаф побачив юного Давида, то зневажив його в своєму серці. *«Він сказав Давидові: «Чи я собака, що ти з дрючком ідеши на мене?» І филистимлянин прокляв Давида своїми богами. «Іди-но сюди, – сказав він, – я віддам твоє тіло птахам небесним, звірам польовим!» Давид відповів филистимлянину: «Ти йдеши на мене з мечем, списом і щитом, а я виступив проти тебе в ім'я Всемогутнього Господа, Бога війська ізраїльського, Якого ти зневажив. Сьогодні Господь віддасть тебе в мої руки, і я тебе вб'ю. Я відрубам тобі голову і віддам тіла филистимського війська птахам небесним, звірам земним, і весь світ дізнається, що в Ізраїлі є Бог. Усі, хто сьогодні зібрався, дізнаються, що Господь рятує не мечем, не списом, ця битва належить Господу. Він передасть вас усіх в наші руки!» Коли филистимлянин наблизився, щоб зійтися з Давидом, той побіг прудко йому назустріч. Засунувши руку в торбу, він витягнув камінь, поклав у пращу й метнув у филистимлянина. Камінь влучив йому в чоло, і він упав долиць на землю. Ось так Давид здобув перемогу над филистимлянином пращою та каменем; без меча він збив з ніг филистимлянина і вбив його. Давид підбіг і став над филистимлянином. Він узяв його меча, витягнув з піхов. І, добивши филистимлянина, відтяв йому голову мечем. Коли филистимляни побачили, що їхній герой – мертвий, вони кинулися навіті» (1-е Сам. 17:43–51).*

Сьогодні часто люди згадують цю історію,

яка стала для нас приказкою та порівнянням. По справедливості, щоб чесно оцінити двох супротивників,

вони повинні відповідати певним критеріям, хоча би по вазі і зросту. Та Давид був замалим, юним, без військового досвіду та без вміння користуватися зброєю, тобто повна протилежність могутньому та озброєному воїну Голіафу. Якби у той час люди робили ставки, то абсолютна перевага належала би Голіафу, та ніяк не Давиду. Можливо, дехто сумнівався в цьому юному пастушкові, дехто вважав його нерозумним вискоккою, але тільки Господь бачив його хоробре, чисте серце, якого не знайшлося в усьому Ізраїлі. Здавалося б, у цьому двобої у Давида не було жодного шансу на перемогу, але він був не сам, з ним був Бог. Можливо, хтось скаже – це вдача, або везіння, але ми напевно знаємо, що перемога приходить від Господа. Коли за тебе бореться Господь, то ніхто і ніщо не зможе вистояти проти тебе! Люди споряджають металевих коней перед боєм, наросчують кількість техніки та озброєння, та все це марно проти Божої сили, коли один Янгол поразав сотні тисяч воїнів.

Бог кличе Україну до Себе, щоб відступили від корупції та обману, крадіжок та хабарництва, щоб не наживалися на ближньому, а навпаки допомагали та підставляли своє плече. Він чує молитви чистих та правих серцем, щоб врятувати їх та захистити від зла. Тож молимося, щоб Господь явив Свою славу та силу, щоб саме Він боронив всіх нас, щоб очистив землю нашу від зла. Нехай Він стане захисним куполом для нашої України та великою перемогою для нашого народу!

«Бо Він з святих небес озветься й правницею потужною Своєю могутню перемогу принесе. У когось колісниця, в когось коні головна сила, у нас – ім'я Господнє, Бога нашого ім'я! Людці оті впадуть, вони здадуться, та ми піднімемось і будемо незламні» (Пс. 20:7–9).

Скобелєв Костянтин

дина, яка запускає дрон, друга людина працює з ним на спеціальній програмі, яка визначає координати. Дрон дає «картинку», а програма – координати. По них визначаються цілі для артилерії.

Наші провели артпідготовку, ми себе почували вільно, і тут раптом почали прилітати ворожі снаряди. Я сидів у машині, метрів у 12 від машини розірвався

снаряд, я встиг вискочити. Зрозумів, що по нас працює танк. Ми забігли у окоп, після танка пішла працювати артилерія, потім міномети, потім касетні снаряди... Нас виявили за допомогою станції РЛС. З 7 годин ранку до 17 години ми просто не могли підняти голови. Обстрілювали методично, квадрат за квадратом. Ми розуміли, що можемо не повернутися звідси. Молилися всі. На війні немає невірних. Молилися, плакали, але не панікували.

У мене з машиною були проблеми, вона одразу не заводилася, а тільки з 10–15 разу. А під обстрілом це треба робити миттєво, за лічені секунди. Я вискочив з окопу, молився – і машина завелася з першого разу! Забрав людей і ми поїхали з цієї позиції. Відїхали вже кілометрів 15, а нас ще «накривали» снарядами. Але, Слава Богу, ніхто не загинув.

На фронті, якщо ти прокинувся, живий, – це вже чудо. Хочу сказати про волонтерів, які підвозять нам все необхідне – і продукти, і форму, і інші необхідні речі – це теж чудо Боже, як вони до нас дістаються. Я розумію, що тільки по милості Божій я живий: їдемо, відірвалося колесо – живі, проїхали минне поле – живі, і кожен день там відбувається таке.

Але ми відчуваємо, коли за нас моляться наші близькі і Бог чує ці молитви. Своїм друзям я кажу одне: молись, Бог чує і вас, і ваших близьких, і робить дива.

Сергій Силкаш

З 1997 року я віруючий. Раніше жив у Бердичеві, потім переїхав у м.Київ у зв'язку з переміною місця роботи. Коли почалась війна, я не зміг виїхати з Києва до сім'ї у Бердичів. Пішов у воєнкомат, там мене направили у територіальну оборону, у м.Берестечко. Це був перший досвід бойових дій і перший шок від обстрілів. Потім перевели у запас. Два тижні ходив у воєнкомат, чекав документів з Бердичева, де стояв на обліку, та нового призначення. В один день у будівлю прилетіло три снаряди, двоє людей загинули на місці, а нас Господь врятував. Після цього вже у телефонному режимі чекали нового призначення. Раніше я служив командиром пожежного відділення, по профілю не підходив ні у які війська, тому взяли спочатку водієм на машину швидкої допомоги, 26 квітня попав на передову під містом Ізюм. Там почалися перші бойові виїзди. Чи було страшно? Так, було дуже страшно. Нас обстрілювали по ночах, ворожі позиції були дуже близько, обстрілювали касетами. На нашій базі, слава Богу, загиблих не було. До 24 травня ми знаходились на цих позиціях. Працювали вахтовим методом, возили аеророзвідку (оскільки машин не вистачало, використовували всі наявні, в тому числі і «швидкі»). Кілька разів нас брали «у кільце», було дуже спекотно, я телефонував у церкву, просив помолитись, і церква молилась. Не знаю, як це все відбувалося, але ми звідти вийшли.

Я возив операторів дронів, «очі» артилерії. Є лю-

ШУКАЙТЕ БОГА

В останній час, невпевнений
і грізний,
Шукайте Бога серцем ви
завжди,
Шукайте Бога у молитві
слізю,
Лиш Він подасть живої вам
води.

Лиш тільки Він втамує
серця спрагу
І хліба дасть утомлених
душі.
Шукайте Бога і віддайте
славу
За те, що Він назустріч вам
спішить.

Лиш тільки Він візьме на
Свої руки
І пронесе крізь води і вогонь,

Лиш з Ним душа не знатиме
розлуки,
І тільки з Ним пізнаєте
любов.

До Бога лийте в помислах
невпинно,
До Нього принесіть свої
гріхи,
Бо тільки Він дає душі
прозріння,
Коли Йому говоримо
«прости».

Не віддаляйтеся від Нього й
на хвилину,
Не ставте перешкод своїм
життям.
Без Нього ви – як без гнізда
пташина
І як покинуте, без матері,
дитя.

Без Бога на землі ви самотні,
Без Бога в світі важко так
прожити.
Зробіть до Нього перші свої
кроки
І у щоденному житті Його
знайдіть.

Не зупиняйтесь на своїх
дорогах
І вірте, що земний біль
промине,
Лиш тільки серцем ви
шукайте Бога,
І неодмінно Він до вас
прийде.

Бо тільки в Нім спокій душі
знайдете
В останній час, непевний
і важкий.
Любов'ю обіймає Він
планету
І грішну землю любить
Бог Святий.

Тому ідіть, спішіть в серцях
до Нього,
Він темряву розвіє
назавжди.

Шукайте Бога – і знайдете
Бога,
І Він подасть живої вам
води.

Ірина Косарук

ПОМОЛІМОСЬ ЗА УКРАЇНУ

Так багато пролито крові
Гинуть люди, міста у
руїнах,
Ті прийшли, хто не знає
любви...
Помолімося за Україну!

Хай припиняться литись
сльози,
Перестануть невинних
вбивати,
Хай не рвуться снаряди
ворожі
Хай не сміє нас ворог
топтати.

Наша рідна земля у ранах
На полях не пшениця, а міни,
Над солдатом заплакана
мама...
Помолімося за Україну!

Не росли щоби свіжі могили,
Не вертались з війни
інваліди,
Щоб жили українці щасливо,
Розцвітали калина і квіти.

Україно, вставай на коліна,
Бо про тебе Господь
пам'ятає,
Піднімайсь, рідна ненько,
з руїни!
І за що так багато
страждаєш?

Повертайся до Бога в
молитві,
Ти понесла великі вже
втрати,
Досить крові і сльозам
литись,
Час настав із руїни
вставати.

І побачиш: прийде Перемога,
І повернеться благо в країну,
Ворог щезне від подиху
Бога....
Помолімося за Україну!

О. Фабін.

ВІДДАЙ БОГУ ГІДНЕ

Починаючи читати книгу пророка Малахії, я не міг не подумати про те, що це останній пророк старого завіту. Після нього посалася епоха «великого мовчання», коли Бог не говорив зі Своїм народом чотири століття – аж до Іоанна Хрестителя.

І я, звісно, думав – чому Він мовчав? Що такого сталося у відносинах між Ним і Його народом?

Мені здається, ключ до цього можна знайти в цих Його словах до священників Свого народу:

«Син шанує батька свого, а слуга – господаря свого. Та якщо Я батько, то де пошана до Мене? А якщо Я господар, де той, хто поважає Мене? Я, Господь Всемогутній, промовляю до вас, священники, що зневажаєте ім'я Моє.» (Книга пророка Малахії, глава 1, вірш 6)

Народ почався з Авраама, якому була подарована Богом земля в Ханаані. Потім Яків, що був названий Ізраїлем, отримав добрі землі в Єгипті, щоб пережити голодні роки. Та його нащадки не захотіли повертатися в свої землі, за що Бог допустив їх поневолення в Єгипті. Чотириста

років рабства і ось постав Моїсей, який повернув народ до поклоніння Богу. Та вони знов і знов верталися до поганських практик, Бог їх за це карав, Його пророки наvertали народ знов до поклоніння Богу, а вони, трохи в цьому утримавшись, знову впадали в язичництво. Бог покарав їх втратою незалежності і полоним у Вавилоні. Вони наче вме зрозуміли, Він їх повернув до їх землі, де вони знов втратили бажання Йому поклонятися гідно, а робили це лишень для галочки.

Ось Бог і звертається до них з такими словами – «Де пошана? Де повага?» За століття відносин з Богом люди так і не зрозуміли, від кого вони залежать.

І з Бога було досить – нащо розмовляти з тим, хто тебе не хоче чути?

І нас це також стосується. Бог не сивобородий дідок на хмарці, ні – Він Батько, що дає життя і Він Господар, що володіє ВСІМ. Він гідний максимальної пошани та поваги, на яку ми здатні. Та й Йому не потрібні, в більшості випадків, всі наші сили та час – Він дає Своїм дітям насолоджуватися життям в гармонії з Ним, а не працювати на знос на Його «шахтах».

Але якщо, повіривши, тобі пощастить бути одним з того малого відсотку випадків, від кого Бог забажає посвятити всіх сил та часу – що ж чекає тебе на небесах, яка нагорода, я навіть уявити не можу! Бог вірний, історія Ізраїльського народу це підтверджує.

Telegram – канал «Protestant»
#біблія #бібліящодня

Ти все одно колись повернешся до Бога: або в якості амністованого на землі, або у якості підсудного у вічності. Вибір за тобою!

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;

Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

Я – Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я – Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я – ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я – ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоєї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, увійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Ватутіна, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельская церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія KB № 20494-10294PP

Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com
Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень (благодійних внесків) – № рахунку: 26205880550147
МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування карту № 5168 7574 0249 7244 Ронжина Олена Анатоліївна

Надруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова 12а, тел.: (0432)55-63-97. Зам.2220706
Наклад: 1000 примірників.

